

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1514. usque ad annum 1520

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118464

§. 137. Cardinalis de Prie obitus

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66414](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66414)

reliquias se possidere contenderet, qua- Sæcul. XVI.
A.C. 1516.
rum una erat Christi Domini tunica, al-
tera vero fuit lancea ad aperiendum sa-
crum Christi latus adhibita: hanc Baja-
zethes Innocentio VIII. dono dederat, tunicam
vero sibi met ipsi reservabat. Inde orta
erat controversia, ut verum dicamus, ad-
modum frivola, acerrima tamen, quæ in
eo sita erat, an donum Papæ factum
reliquiis a Bajazethe retentis prævaleat?
Igitur Vigerio datum est negotium, ut
erudita quadam commentatione compro-
baret, Lanceam, eo quod usque ad ip-
sum Christi Domini pectus penetrasset,
sacroque cruore ejus tincta fuisset, infini-
te majoris esse pretii quam inconsutilem
ejus tunicam, cum hæc non nisi extimas
Dominici corporis partes tetigisset, ut
proin Bajazethes haud æquus sacrarum
Reliquiarum æstimator extitisset. Hanc
igitur veritatem Vigerius in laudato
opere comprobare nititur, studioque ar-
gumenti dignitatem longe superante hanc
quæstionem dilucidat.

§. CXXXVII.

Cardinalis de Prie obitus.

Alter, quem eodem anno invida mors
vivi eripuit, erat Cardinalis de Prie.
Is Cardinalis de Ambasia avunculi sui
potentia suffultus, ad summas Ecclesiæ
N 5 digni-

Sæc. XVI.
A.C. 1516.

* *Bourg-
Dieu*
** *Prée*

*Aubery hist.
Card.
Joan. d' Au-
ton. hist. de
Louis XII.
S. Marth.
Gal. Chri-
stian.*

dignitates ascendit; nam præter Archidiaconatum majorem Bituricensem, Burgo-Dei*, & Preefensi** Abbatiis, necnon Episcopatibus Lectorensi, Lemovicensi, & Bajocensi insignitus erat; tandem etiam inter Cardinales a Julio II. Papa Anno Domini millesimo quingentesimo septimo numerabatur. Biduo post Romam perveniens, ibidem cum Cardinale Claromontano versabatur, quando Julius arma in Ludovicum XII. Regem moverat. Hic Pontifex extrema tentare solitus, Claromontanum Cardinalem custodiæ dari jussit, alterum vero Roma exire vetuit (*) sub poena privationis suorum beneficiorum: verum hac Pontificis diligentia nihil profectum; quippe Renuus de Prie, Carvajallus, Sanseverinas Cardinales, alique nonnulli Genuam aufugerunt, inde Pisas delati, ut suo interessent Concilio. Horum ausu summus Pontifex vehementer

(*) Nullatenus Julius Papa in Cardinalem de Prie extrema tentabat, ipse enim (verba sunt Ciaconii fol. 262.) summo Pontifici antea promiserat, seque juramento obstrinxerat de non recedendo sub poena privationis omnium dignitatum etiam Cardinalatus, & quia sine licentia Pontificis a Curia ad Conciliabulum discesserat, perjurium Papa Cardinalitia dignitate privavit.

ter commotus, omnes Cardinalitia dignitate exuit, quos tamen Leo X. postmodum in integrum restituit. Tandem Cardinalis de Prie die nona Septembris anno Domini millesimo quingentesimo decimo sexto in Galliis animam efflavit, cujus corpus in Preesensi Abbatia sepultum requiescit, ubi hodie dum ferale ejus monumentum visitur.

Saecul. XVI.
A. C. 1516.

§. CXXXVIII.

Jacobi Almaini obitus.

Duobus hisce Cardinalibus alios duos subjungimus Scriptores Ecclesiasticos eodem anno vivis ereptos, quorum primus erat Jacobus Almainus, alter vero Joannes Baptista Spagnolus, dictus alias *Mantuanus*. Horum prior apud Senones natus non inferioris notæ Scholasticus, ac subtilis Dialecticus habebatur, & in Navarræ Collegio Theologiae Professor atque Doctor existit, ejusque auditores ipsius præcepta avidis auribus excipiebant. Eidem Facultas Theologica negotium dedit, ut librum refelleret, quem Cajetanus circa Pontificis auctoritatem Concilio superiore elucubravit, ac Pisana Synodus Parisiensibus Doctoribus discutiendum transmisit. Hunc ergo Almainus solidis confutavit argumentis, suumque responsum coram frequenti

Bellarmin. de script Eccl. Hist. Univ. Paris. to. 6. Dupin. Bibl. des aut. Eccl. to. 14. in 4. p. 4. Saecul. XVI